

ZARZĄDZENIE

Dnia 17 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Pismo z dnia 3 kwietnia 2025 r. X.Y. – prokuratora Prokuratury Rejonowej w O., które wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 7 kwietnia 2025 r. nazwane „zażalenie na zarządzenie Sądu Najwyższego z dnia 25 marca 2025 r., sygn. akt I ZB 96/24” pozostawić w aktach sprawy o sygnaturze I ZB 96/24, bez podejmowania czynności procesowych.

UZASADNIENIE

Przewodniczący I Wydziału Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sąd Najwyższego zarządzeniem z dnia 25 marca 2025 r. sygn. akt I ZB 96/24, pismo z dnia 20 marca 2025 r. X.Y. – prokuratora Prokuratury Rejonowej w O., które wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 24 marca 2025 r. nazwane „zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2025 r., sygn. akt I ZB 96/24” uznał za bezskuteczne i pozostawił w aktach sprawy o sygn. akt I ZB 96/24, bez podejmowania czynności procesowych (k. 21).

W dniu 7 kwietnia 2015 r. r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo z dnia 3 kwietnia 2025 r. X.Y. – prokuratora Prokuratury Rejonowej w O., nazwane „zażalenie na zarządzenie Sądu Najwyższego z dnia 25 marca 2025 r., sygn. akt I ZB 96/24.”

Wbrew pogładowi Autora pisma nie przysługuje zażalenie na wydane przez Przewodniczącą I Wydziału Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sąd Najwyższego zarządzenie o uznaniu za bezskuteczne i pozostawieniu w aktach

sprawy o sygn. akt I ZB 96/24, pisma z dnia 20 marca 2025 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 24 marca 2025 r. nazwane „zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2025 r., sygn. akt I ZB 96/24.” Wprawdzie, odmowa przyjęcia środka odwoławczego jest w postępowaniu karnym zaskarżalna (art. 429 § 2 k.p.k.), a skoro do rozpoznania wniosku stosuje się przepisy o zażaleniu z procedury, w której wniosek taki został złożony, czyli w niniejszym wypadku procedury karnej, to można wywodzić, że na takie zarządzenie przysługuje środek zaskarżenia (stosowany odpowiednio art. 429 § 2 k.p.k. w zw. z art. 29 § 24 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym – dalej powoływana jako u.SN). Takiej koncepcji nie można jednak podzielić, gdyż ustawa wyłącza co do zasady możliwość wniesienia zażalenia na postanowienia i zarządzenia wydane przez Sąd Najwyższy (art. 426 § 1 k.p.k. także w związku z treścią art. 466 § 1 k.p.k. i art. 29 § 24 u.SN), chyba że przepis szczególny wyraźnie przewiduje możliwość wniesienia zażalenia od zarządzenia czy postanowienia wydanego w najwyższej instancji sądowej. Ani przepis art. 429 § 2 k.p.k., ani przepisy u.SN, nie dają prawa stronie do złożenia zażalenia na tego rodzaju zarządzenie, jak wydane w niniejszej sprawie w dniu 25 marca 2025 r., jak również na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2025 r., sygn. akt I ZB 96/24.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego, od wielu już lat, jednolicie, przyjmuje się, że wniesienie środka odwoławczego od orzeczenia, które jest z mocy ustawy niezaskarżalne nie może wywoływać skutków prawnych i inicjować postępowania o charakterze dwuinstancyjnym, zmierzającym do zbadania dopuszczalności wniesienia takiego środka przez pryzmat przepisów art. 429 k.p.k. i art. 430 k.p.k.. Wypaczałoby to bowiem istotę postępowania odwoławczego (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 19 lipca 1994 r., sygn. akt II KO 52/94, OSNKW 1994, z. 9 – 10, poz. 62, z dnia 22 marca 2000 r., sygn. akt V KZ 23/2000, z dnia 13 czerwca 2000 r., sygn. akt III KZ 61/2000, z dnia 18 lipca 2000 r., sygn. akt IV KZ 52/2000, z dnia 31 marca 2005 r., sygn. akt IV KZ 9/05, OSNKW 2005, z. 4, poz. 38, z dnia 9 sierpnia 2007 r., sygn. akt WZ 27/07). W takiej sytuacji pismo określone przez stronę jako „zażalenie” należy pozostawić w aktach sprawy w trybie administracyjno – porządkowym, bez nadawania mu biegu

procesowego (por. np. zarządzenia: przewodniczącego Wydziału VI z dnia 5 listopada 2009 r., sygn. akt VI KZ 3/09 oraz sygn. akt VI KZ 4/09, przewodniczącego Wydziału I z dnia 6 grudnia 2010 r., sygn. akt WZ 55/10, upoważnionych sędziów Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 2010 r., sygn. akt WZ 51/10 i z dnia 19 stycznia 2022 r., sygn. akt IV KZ 53/2).

[M. T.]

[a.ł.]